

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय रामटेक	
हस्तलिखित संग्रह	
दाखल क्र. M-2923	विषय साहित्यशास्त्र
नाव श्रीमद्दयाल रामाश्रम	
लेखक/लिपीकार	सुंदरकांड
पृष्ठ 14	काळ — पूर्ण/अपूर्ण

अथश्रीमदध्यात्मरामायणो सुंदरकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः शतेतिलिलंघयिषुः स्वार्थेणिच् आनंदसंदोहः तत्समूहरूपः तत्समूहवान्वा १ २ रामनिर्मितंरामत्यक्तम् पश्यामीतिभा
 वित्यपिवर्तमानत्वारोपोवश्यंभावित्वद्योतनाय ३ कृतार्थः जगन्मातृदर्शनेनेतिभावः ममसमुद्रलंघनमकिंचित्करमित्याह प्राणेति ४ अ-
 पारमित्यभयान्वयि त्रिविधपरिच्छेदशून्यंतत्तदंतत्स्वरूपम् तदंगभूताया अंगुलिस्तद्रूपणभूताया सुद्रिका सा अस्यास्तीत्यर्थाच्च ५
 अल्पवारिधिमित्यपारभतां मोधेर्व्यतिरेकालंकारः तलंघयामीति किंचित्कृत्यमित्यन्वयः बाहू इत्यादिवानरोत्सुवनजातिवर्णनम् आद्यत

श्रीमहादेव उवाच शतयोजनविस्तीर्णसमुद्रं मकरालयम् लिलंघयिषु रानंदसंदोहो मारुतात्मजः
 १ ध्यात्वा रामं परात्मानमिदं वचनमब्रवीत् पश्यतु वानराः सर्वे गच्छंतं मां विहाय सा २ अमोघं रामनि-
 र्मुक्तं महाबाणमिवाखिलाः पश्याम्यद्यैव रामस्य पत्नी जनकनंदिनीम् ३ कृतार्थो हं कृतार्थो हि पुनः पश्या-
 मिराघवम् प्राणप्रयाणसमये यस्य नाम सकृत् स्मरन् ४ नरस्तीर्त्वा भिवां मोधि मपारं याति तत्पदम् किं
 पुनस्तस्य दूतो हं तदंगुलिमुद्रिकः ५ तमेव हृदये ध्यात्वा लंघयाम्यल्पवारिधिम् इत्यक्त्वा हनुमान्
 बाहू प्रसारयित्वा लधिः ६ ऋजुग्रीव ऊर्ध्वहृष्टिः सन्नाकुंचितपदद्वयः दक्षिणाभिमुखस्तूष्णीं पुषुवे
 निलंबिक्रमः ७ आकाशात्वरितं देवैर्वीक्ष्यमाणो जगाम सः दृष्ट्वा निलसत्तं देवा गच्छंतं वायव्यगतः ८
 परीक्षणार्थं सत्त्वस्य वानरस्येदमब्रुवन् गच्छत्येष महासत्त्वो वानरो वायुविक्रमः ९ लंकां प्रवेशं शक्तो
 वानवाजानीमहे बलम् एवं विचार्य नागानां मातरं सरसाभिधाम् १० अब्रवीद्देवताहंदः कौतूहलस-
 मन्वितः गच्छत्वं वानरेंद्रस्य किंचिद्दिग्गं समाचर ११

वालधिः प्रसारितपुच्छः ६ ऋजुग्रीव ऊर्ध्वहृष्टिरित्यर्थः कर्मधारयः अनिलो वायुः तत्सदृशपराक्रमः ७ आकाशात् आकाशस्थित्वेत्यर्थः
 कौसल्याल्लदयायदशरथात्मजायसीतापतये अयोध्याधीशाय राघवाय नमोस्तु वानरस्य सत्त्वस्य वानरीयबलस्य परीक्षणार्थमिदम्
 ब्रुवन् विचारयामासुरित्यर्थः तद्वक्ष्यति एवं विचार्येति धातूनामनेकार्थत्वात् ब्रुवोपि विचारेवृत्तिः ९ लंका प्रवेशो शक्तो वानेति संदेह-
 त्तस्मादस्य बलं जानीमहे निर्णेयमिदमित्यर्थः १० देवताहंदः देवतासमूहः ११

अं. रा.
१

१२ १३ स्फुटासंपीडित आत्मायस्यास्तस्या इत्यर्थः १४ १५ निवेक्ष्ये प्रवेक्ष्यामि मेव च प्रविश्यततोनिः सत्यगच्छेत्यर्थः १७ योज-
नमात्रदीर्घदेहः १८ १९ त्रिंशद्योजनसंमितं वपुश्चकारेति शेषः २० २१ २२ २३ पुनर्गत्वा किं किं धामिति शेषः २४ २५ मणिकां.

सं. को.

ज्ञात्वा तस्य बलं बुद्धिं पुनरेहित्व रान्विता इत्युक्ता साययौ शीघ्रं हनुमद्विष्कारणात् १२ आवृत्य मा-
र्गं पुरतः स्थित्वा वानरमब्रवीत् एहि मे वदनं शीघ्रं प्रविशस्व महामते १३ देवैस्त्वं कल्पितो भक्षः स्फु-
टासंपीडितात्मनः तामाह हनुमान्मातरं हरामस्य शासनात् १४ गच्छामि जानकीं द्रष्टुं पुनरागम्य-
सत्वरः रामाय कुशलं तस्याः कथयित्वा त्वदाननम् १५ निवेक्ष्ये देहि मे मार्गं सरसायै नमोऽस्तुते इत्यु-
क्त्वा पुनरेवाह सरसाक्षयितास्थम् १६ प्रविश्य गच्छ मे वक्रं नो चेत्त्वां भक्षयाम्यहम् इत्युक्त्वा हनु-
मानाह मखं शीघ्रं विदारय १७ प्रविश्य वदनं तेद्यु गच्छामि त्वरयान्वितः इत्युक्त्वा योजनायामदेहो
भूत्वा पुरस्थितः १८ दृष्ट्वा हनुमतौ रूपं सरसापंच योजनम् सुखं चकार हनुमान् दिगणं रूपमाद-
धत् १९ ततश्चकार सरसायोजनां च विंशतिम् वक्रं चकार हनुमान् त्रिंशद्योजनसंमितम् २०
ततश्चकार सरसापंचाशद्योजनायतम् वक्रं तदा हनुमान् कृत्वा भूवांगुष्ठसन्निभः २१ प्रविश्य वदनं त-
स्याः पुनरेत्य पुरःस्थितः प्रविष्टो निर्गतो हंते वदनं देवितेनमः २२ एवं वदंतं दृष्ट्वा सा हनुमतं मथाब्रवीत्
गच्छ साधय रामस्य कार्यं बुद्धिमतां वर २३ देवैः संप्रेषिता हंते बलं जिज्ञासुभिः कपे दृष्ट्वा सीतां पुन-
र्गत्वा रामं द्रक्ष्यसि गच्छ भो २४ इत्युक्त्वा साययौ देवलोकं वायुसुतः पुनः जगाम वायुमार्गेण गरुत्मा
निवपक्षिराट् २५ समुद्रोऽप्याह मे नाकं मणिकां च न पर्वतम् गच्छत्येष महासत्त्वो हनुमान्मातरुतात्म-
जः २६ रामस्य कार्यं सिद्ध्यर्थं तस्य त्वं सचिवो भव सगरे र्वर्धितो यस्मात्पुरा हंसागरो भवम् २७

चनपर्वतं मण्यादि फलशृंगफलं पर्वतम् २६ सचिवो भव मध्ये विश्रामदानेन सहायो भवेत्यर्थः तत्सहायार्थं निमित्तं मलेरयो को हेतु-
स्तत्राह सगरे रिति पुरा पूर्वं सगरे र्वर्धित इति हेतोरहं सागरस्तन्नामा भवम् २७

तस्यवंशेचरामस्तत्कार्यार्थिचायंगच्छति २८ अतस्त्वमुत्तिष्ठेत्यन्वयः २९ नानामणिमयैः शृंगैर्महोन्नतइत्यन्वयः तस्योपरिन
राकृतिर्मनुष्याकारेणस्थितोमैनाकः प्राह ३० ३१ विश्राम्येत्यार्षम् ३२ कथंभवेदित्यादेरनुचितंतदित्यर्थः तत्रहेतुर्गतिव्यंतरितं
मयेति ३३ कराग्रेणस्पृष्टशिरवरोययावित्यन्वयः छायास्पर्शमात्रेणजंतूनांगतिनिरोधेनाकर्षकश्छायाग्रहइत्यच्यते ३४ तदे

तस्यान्वयेवभूवासौरामोदाशरथिः प्रफः तस्यकार्यार्थिसिद्धार्थेगच्छत्येषमहाकपिः २८ त्वमुत्तिष्ठ
जलात्तूर्णत्वयिविश्राम्यगच्छतु सतथेतिप्रादुरभूज्जलमध्यान्महोन्नतः २९ नानामणिमयैः शृं
गैस्तस्योपरिनराकृतिः प्राहयांतहनुमंतंमैनाकोहमहाकपे ३० समद्रेणसमादिष्टस्वहिश्रामायमा
रुते आगच्छामृतकल्पानिजग्ध्वापक्वफलानिमे ३१ विश्राम्यात्रक्षणंपश्चाद्गमिष्यसियथासरवम्
एवमक्तोयतंप्राहहनुमान्मारुतात्मजः ३२ गच्छतोरामकार्यार्थिभक्षणंमेकथंभवेत् विश्रामोवाक
थंमेस्याद्गतव्यंतरितंमया ३३ इत्यक्तास्पृष्टशिरवरः कराग्रेणययौकपिः किंचिद्दूरगतस्यास्यछायां
छायाग्रहोग्रहीत् ३४ सिंहिकानामसाधोराजलमध्येस्थितासदा आकाशागामिनांछायामाक्रम्या
कृष्यभक्षयेत् ३५ तयाग्रहीतोहनुमांश्चितयामासवीर्यवान् केनेदंमेकृतंवेगरोधनंविघ्नकारिणा
३६ दृश्यतेनैवकोप्यत्रविस्मयोमैप्रजायते एवंविचित्यहनुमानधोदृष्टिंप्रसारयत् ३७ तत्रदृष्ट्वा
महाकायांसिंहिकांघोररूपिणीम् पपातसलिलेतूर्णंपद्मामेवाहनदुषा ३८ पुनरुत्प्लुत्यहनु
मान्दक्षिणाभिमुखोययौ ततोदक्षिणामासाद्यकूलंनानाफलदुमम् ३९ नानापक्षिमृगाकीर्णंनाना
पुष्पलतावृतम् ततोददशनिगरंत्रिकूटाचलमूर्त्यनि ४० प्राकारैर्बहुभिर्युक्तंपरिरवा मिश्रसर्वतः
प्रवेक्ष्यामिकथंलंकामितिचिंतापरोभवत् ४१

बाहसिंहिकेतिभक्षयतिइत्यर्थेआर्षः ३५ ३६ विस्मयआश्चर्येयत्क.
स्याप्यदर्शनंवेगरोधश्चेत्याश्चर्येप्रसारयत्प्रसारयतअडभावआर्षः ३७ सिंहिकां तन्नाम्नीराक्षसीं ३८ दक्षिणंकूलंसागरस्येतिशो.
षः ३९ ४० बहुभिः प्राकारैः अंतर्दुर्गमध्यदुर्गबहिर्दुर्गसंबन्धिभिः परिरवाः प्राकारबहिर्गताः ४१

वेक्ष्यामि प्रवेक्ष्यामि सूक्ष्मः सूक्ष्मशरीरो भूत्वेत्यर्थः लंकां जगाम रात्राविति शेषः ४२ सूक्ष्मं वपुर्धृत्वा द्वारं प्रविवेश ४३ ४४ रात्रौ चौर
वत्प्रविश्य गच्छसीति शेषः सत्वं कइत्येकः किं भवानित्यादि प्रश्नान्तरम् ४५ ४६ ४७ अष्टाविंशतिपर्यये इति यद्यपि अन्यत्र च
तुर्विंशतिमेपर्यये त्रेतायां रामावतारोऽष्टाविंशतिमेपर्यये द्वापरांते रुष्णावतार इत्युक्तं तथापि कल्यांतरपरतया विरोधपरिहारो व

रात्रौ वेक्ष्यामि सूक्ष्मो हं लंकां रावणपालिताम् एवं विचिंत्य तत्रैव स्थित्वा लंकां जगाम सः ४२ धृत्वा सूक्ष्मं
वपुर्धृत्वा प्रविवेश प्रतापवान् तत्र लंकापुरीं साक्षाद्वाक्षसी वेषधारिणी ४३ प्रविशतिं हनुमंतं दृष्ट्वा लंका
व्यतर्जयत् कस्त्वं वानररूपेण मामनादृत्य लंकिनीम् ४४ प्रविश्य चौरवद् रात्रौ किं भवान् कर्तुमिच्छति
इत्युक्त्वा रोषताम्बाक्षीपादेनाभिजघान तम् ४५ हनुमान् पितां वाममुष्टिना वज्रयाहनत् तदैव पतिता
भूमौ रक्तमुदमतीभूशम् ४६ उत्थाय प्राह सालं काह नूतं तं महाबलम् हनुमन् गच्छ भद्रं ते जिता लंका
त्वयानघ ४७ पुरा हं ब्रह्मणा प्रोक्ता त्वष्टा विंशतिपर्यये त्रेतायां दशरथी रामो नारायणो न्ययः ४८ ज
निष्यते योगमाया सीता जनकवेषमनि भूभारहरणार्थं यथा प्रार्थितो यं मया क्वचित् ४९ सभार्यो राघ
वो भ्रात्रा गमिष्यति महावनम् तत्र सीतां महामायां रावणो पहरिष्यति ५० पश्चाद्दामेण सा चिब्यं स
ग्रीवस्य भविष्यति स ग्रीवो जानकीं द्रष्टुं वानरान् प्रेषयिष्यति ५१ तत्रैको वानरो रात्रावागमिष्यति ते
तिकम् त्वयान्वभर्त्सितः सोऽपि त्वाहनिष्यति मूढिना ५२ तेनाहतात्वं व्यथिता भविष्यसि यदानः
ये तदैव रावणस्यांतो भविष्यति न संशयः ५३ तस्मात् त्वया जिता लंका जितं सर्वं त्वयानघ रावणांतः
पुरवरे क्रीडाकाननममृतमम् ५४ तन्मध्ये शोकवनि कादिव्यपादपसंकुला अस्ति तस्यां महावृक्षः
शिंशपानाममध्यगः ५५

सेयः ४८ योगमाया च सीतेति जनिष्यते इत्यन्वयः क्वचित् अवतारपूर्वकाले प्रार्थितो जनिष्यते इत्यन्वयः ४९ ५० सा चिब्यं स
ख्यम् ५१ ५२ ५३ यतस्त्वया हं लंका जिता तस्मात् त्वया सर्वराक्षसकुलं जितम् अथ सीता स्थितिस्थानमाह रावणांतः पुरेति

५६ यतो मेराघवस्मृतिरासीदतोहमपि धन्यातद्रक्तसंगस्यापि दुर्लभत्वं किं वक्तव्यमिति भावः प्रसीदतां प्रसन्नः स आस्ताम्
 ५७ पुस्फोरस्फुरितमभवत् भजो वाम एव स्त्रिया वामांगस्फुरणं शोभा सूचकं पुंसो शोभा दमिति भावः अतीन्द्रियस्य इन्द्रियावि-
 षयस्य रामस्य दक्षांगं पुस्फोर यद्द्वारामसंबन्धि अतीन्द्रियं गते यदिन्द्रियं तस्य दक्षांगे दक्षिणभागः पुस्फोरतस्फुरणं च स्त्री-

तत्रास्ते जानकीघोरराक्षसीभिः सुरक्षिता दृष्ट्वैव गच्छत्वरितं राघवाय निवेदय ५६ धन्याहमप्यद्य
 चिराय राघवस्मृतिर्ममासीद्भवपाशमोचनी तद्रक्तसंगोऽप्यतिदुर्लभो मम प्रसीदतां दाशरथिः सदाह-
 दि ५७ उद्धृष्टिर्नैव्योपवनात्मजेन धरासुतायाश्च दशाननस्य पुस्फोरवामाक्षि भजश्चतीव्रं रामस्य
 दक्षांगमतीन्द्रियस्य ५८ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे सुन्दरकाण्डे प्रथमः सर्गः १ त-
 तो जगाम हनुमान् लंकां परमशोभनाम् रात्रौ सूक्ष्मतनुः पूत्वा बभ्राम परितः पुरीम् १ सीतान्वेषण-
 कार्यार्थी प्रिविवेश नृपालयम् तत्र सर्वप्रदेशेषु विविच्य हनुमान् कपिः २ नापश्यज्जानकीं स्मृत्वा ततो लं-
 काभिभाषितम् जगाम हनुमान् छीघ्रमशोकवनिकां शोभनाम् ३ सुरपादपसंबाधोरत्नसोपांनवापिका-
 म् नानापक्षिभृगाकीर्णं स्वर्णप्रासादशोभिताम् ४ फलैरानम्रशारवाग्रपादपैः परिवारिताम् विचिन्वन्
 जानकीं तत्र प्रतिवृक्षं परुत्सतः ५ ददर्शाभ्रलिहंतं चैत्यप्रासादमूत्तमम् दृष्ट्वा विस्मयमापन्नो मणिरुक्तं
 भशतान्वितम् ६ समतीत्य पुनर्गत्वा किंचिद्दूरं समारुतिः ददर्शां शिंशापावक्ष्यमत्यंतं निबिडच्छदम् ७
 अदृष्टा तपमाकीर्णं स्वर्णवर्णविहंगमम् तन्मूले राक्षसीमध्ये स्थितां जनकनंदिनीम् ८

लाभसूचकं पुंसां मि-
 त्याहुः ५८ इति ० सुन्द. कां. प्र. स. १ तत इति सूक्ष्मतनुः सूक्ष्मवानररूपः १ सीतान्वेषणकार्यार्थी सीतान्वेषणरूपकार्येच्छावान् विविच्य दृष्ट्वा
 २ ततो लंकां वाक्यं स्मृत्वा हनुमान् छीघ्रं जगाम ३ सुरपादपाः कल्पवृक्षादयः ४ फलैरानम्राणि शारवाग्राणि येषां तैः पादपैः ५ अभ्रलिहन्तं
 चैत्यं प्रासादं देवतास्थानविशेषं अत्कचत्वा च मणिरुक्तं प्रादियत् तत्वाच्च विस्मयं ६ समतीत्येति चैत्यप्रासादमिति शेषः ७ अत्यंतं निबिडपत्र-
 त्वादेवाहं आतपो यत्र जनैस्तं स्वर्णवर्णविहंगमैः पक्षिभिराकीर्णं व्याप्तमित्यर्थं मयूरच्यं सकादित्वात्समासः ८

अ. रा. टी.
३

एकवेणीहिरणदिनावधिसंस्काररहितामित्यर्थः यद्वाशोभार्थमन्यदावेणीत्रयसंबन्धः पुरतोद्वयपञ्चादेकेतिसंप्रति तु संस्काररा
हित्यात् एषु लंबिनी एकैवेत्यर्थः दीनां स्वजनविरहादीनामिव शोचन्ती आत्मानमिति शेषः ९ १० शारवानामेते प्रांते ये च्छुदाः पत्राणि
तेषां मध्यस्थः तदृशं न जानंदाभिनयः कृतार्थ इत्यादि ११ १२ किमेतत् किंजन्योयंशब्दः १३ अलीयततदृशेन करि
ष्यमाणकार्यभंगमियेति भावः १४ १५ इत्येवं चिंतयन् रावणो राघवेणोतिष्ठो कोक्तं चिंतयन्नित्यम् सदाहृदिराममेव ध्यायन्ना

सु. प्र.

ददर्श हनुमान् वीरो देवतामिव भूतले एकवेणीं कुशादीनां मलिनांबरधारिणीम् ९ भूमौ शयानां शोचन्ती
रामरामेति प्रापिणीम् आतारं नाधिगच्छन्ती मपवा सकुशां शक्त्याम् १० शारवांतच्छुदमध्यस्थो ददर्श
कपिकुंजरः कृतार्थो हं कृतार्थो हं हृस्वाजनकनंदिनीम् ११ मयैव साधितं कार्यं रामस्य परमात्मनः ततः
किल किलाशब्दो बभूवांतः पुराहृदिः १२ किमेतदिति संहृष्टो नो वक्ष्ये पत्रेषु मारुतिः आयांतं रावणं तत्र स्त्री
जनैः परिवारितम् १३ दशास्यं विंशतिं भ्रजन्ती लो जनचयोपमम् दृष्ट्वा विस्मयमापन्नो पत्ररवंडेष्वाली
यत १४ रावणो राघवेणाश्रमरणं मे कथं भवेत् सीतार्थमपि नायाति रामः किं कारणं भवेत् १५ इत्येवं
चिंतयन्नित्यं राममेव सदाहृदि तस्मिन् दिने पररात्रौ रावणो राक्षसाधिपः १६ स्वमे रामेण संदिष्टः क
श्चिदागत्य वानरः कामरूपधरः सूक्ष्मो वक्ष्याग्रस्थो नुपश्यति १७ इति दृष्ट्वा द्रुतस्वप्नं स्वात्मन्येवानुचिंत्य
सः स्वप्नः कदाचित्सत्यः स्यादेवं तत्र करोम्यहम् १८ जानकीं वा कृशरैर्विधुः खितां नितरामहं करोमि
दृष्ट्वा रामाय निवेदयत्तु वानरः १९

स्तइति शेषः अतस्तस्मिन् दिने पररात्रौ हनूमत्पवेशादिनरात्रिं संबध्य पररात्रे इत्यर्थः समा
सांताभावस्तदनित्यत्वात् १६ स्वप्ने निद्रासमये रामादिष्टः कश्चिद्वानरो लं कामागत्य वक्ष्याग्रस्थो नुपश्यति सीतामिति शेषः १७ इति
अद्रुतं स्वप्नं दृष्ट्वा अयं स्वप्नः कदाचित्सत्यो भवेत् अतस्तत्र सीतासमीपं गत्वा एवं करोमीति अचिंतयदिति शेषः १८ यदचिंतयन्तदाह
जानकीमिति विधेति ल्यबार्थः तां वा कृशरैर्विधुः खितां करोमि तदृष्ट्वा वानरो रामाय निवेदयत्तु एवं हिरामः शीघ्रं आगच्छेदिति भा

वः १९

नूपुराणि पादभूषणानि किंकिण्योजय नभूषणानि सिंजितं शब्दं २० श्रीतासीता रूपंगना स्वात्मन्येव स्वशरीरेण वलीयमाना स्थिते त्वन्वयः स-
मेर्षितं स्थापितं मंतरं चित्तं यया २१ किमाह तदाह सुमध्यमे इत्यादि २२ लोकाः चार रूपाः प्रयत्नेन समंततो वीक्ष्यमाणा अपिरामेन न पश्यं-
ति २४ त्वयि निस्पृहेण इच्छाहीनेन पूर्णकामत्वादित्यांतरोर्थः त्वया सदा लिंगितोऽपि ध्यानेन सदा हृदि चिंतनात् अतएव समीपस्थोऽपि च दृ-
शति शक्तिशक्तिमत्तोरभेदात् सदा लिंगितो विभक्ता च समीपस्थोऽपि २५ तथाप्यस्य तमस्य हृदये त्वयि त्वद्विषये स्नेहो न जायते अतएव यत्का-
लं तदुपेक्षा तस्येति भावः सर्वत्र समत्वात् तस्य न कापि स्नेह इति तत्वं किंच त्वत्कृता न सर्वभोगोऽस्त्वया स्वदृष्टिद्वारेण नीतान्सर्वभोगान्सर्ववि-

इत्येवं चिंतयन्सीता समीपमगमदुतम् नूपुराणां किंकिणीनां श्रुत्वा सिंजितमंगना २० सीता श्रीता वलीयमा-
ना स्वात्मन्येव सुमध्यमा अधोमुख्यश्च नयना स्थितारामार्पितोतरा २१ रावणोऽपि तदा सीतामालोक्याह सुम-
ध्यमे मां दृष्ट्वा किं तथा सन्नुस्वात्मन्येव विलीयसे २२ रामो वनचराणां हि मध्येति प्रतिसात्तुजः कदाचिद्दृश्य-
ते कैश्चित्कदाचिन्नैव दृश्यते २३ मया तु बहुधा लोकाः प्रेषितास्तस्य दर्शने न पश्यंति प्रयत्नेन वीक्ष्यमा-
णाः समंततः २४ किं करिष्यसि रामेणानिस्पृहेण सदा त्वयि त्वया सदा लिंगितोऽपि समीपस्थोऽपि सर्वदा
२५ हृदये स्थितश्चेहस्त्वयिरामस्य जायते त्वत्कृतान्सर्वभोगांश्च त्वद्गुणानपिराद्यवः ३६ भ्रंजानोऽपि
न जानाति कृतघ्नो निर्गुणो धमः त्वमानीता यथा साध्वी दुःखशोकसमाकुला २७ इदानीमपि नायाति भ-
क्तिहीनः कथं ब्रजेत् निःसत्त्वो निर्ममो मानी मूढः पंडितमानवान् २८ नराधमं त्वद्विमुखं किं करिष्यसि
भामिनि त्वय्यतीव समासक्तं मां भजस्वासुरोत्तमम् २९

षयान् तथा त्वद्गुणान् नारवसंकल्पकामादीन् भ्रंजानोऽपि अहं भो-
क्तेति न जानाति तथा भिमानराहित्यात् अतएव कृतघ्नः अतएव निर्गुणः यो हि गुणवान् स उपकारं मनुत एव अधमः उपकारविस्मरणान्
किंच न धमति शब्दविषयो भवतीत्यधमशब्दवाच्य इति यावत् कृतघ्नत्वाद्युपपादयति त्वमिति २६ २७ यतस्त्वयि भक्तिहीनोतः कथं ब्रजेत् स्व-
स्थानतस्त्वत्परित्राणार्थमिदं देशमित्यर्थः निःसत्त्वो निर्बलः निर्ममो ममताहीनः त्वयि इयं ममेति बुद्धिहीनः २८ नराधमं पंचम्यर्थे बहुव्रीहि-
रिति कश्चित् किं करिष्यसि तादृशेन रागेण किंप्रयोजनमित्यर्थः असुरोत्तममिति नराधमव्यतिरेक उक्तः २९ ७

देवगंधर्वनागानांतद्योषितामित्यर्थः नियोक्त्रीप्रभृतया आज्ञापयित्री प्रतिपद्यसे अंगीकरोषि ३० निधायतृणमंतरे पतिव्रतायाः साक्षात्प
रपुरुषेण वार्तात्वापस्थानौचित्यादिति भावः त्वंचतृणतुल्य इत्यपि द्योतयितुं च ३१ शक्तीवेत्कपमया अत्वं तं पराक्रमराहित्यं सूचितम्
३२ अचिरादिनिच्छेदः अल्पेनैव कालेनेत्यर्थः यदारामशराघातैर्विदारितवपुर्भवान् भविष्यतीति शेषः ३३ तदारामं मानुषं ज्ञास्यसि
यमांतिकं च गमिष्यसि शरैः समुद्रं शोषयित्वा वा अथवा अथवारिधिं बध्वासेतुबंधेनेति शेषः ३४ तदा गमनं च त्वमनुपदमेव द्रक्ष्यसे इत्य

देवगंधर्वनागानां यक्षकिंनरयोषिताम् भविष्यसि नियोक्त्री त्वं यदि मां प्रतिपद्यसे ३० रावणास्य वचः श्रु
त्वा सीतामर्षसमन्विता उवाचाधोमुखो भूत्वा निधाय तृणमंतरे ३१ राघवाद्द्विभ्यतानूनं भिक्षुरूपेण या
धृतम् रहिते राघवाभ्यां त्वं शक्तीवह विरधरे ३२ त्वत्वनसिमां नीचतत्कलं प्राप्यसे चिरात् यदारामश
राघातविदारितवपुर्भवान् ३३ ज्ञास्यसे मानुषं रामं गमिष्यसि यमांतिकम् समुद्रं शोषयित्वा वा शरै
र्बध्वाथवारिधिम् ३४ हंतुं त्वांसमं ररामो लक्ष्मणेन समन्वितः आगमिष्यत्यसंदेहो द्रक्ष्यसे राक्षसाधम
३५ त्वांसपुत्रं सह बलं हत्वानेष्यति मां पुरम् श्रुत्वा राक्षःपतिः क्रुद्धो जानक्याः परुषाक्षरम् ३६ वाक्ये
क्रोधसमाविष्टः खड्गमुद्यम्य सत्वरः हंतुं जनकराजस्य तनयांताम्रलोचनः ३७ मंदोदरीति वार्याहपति
पतिहितेरता त्यजेनां मानुषीं दीनांदुःखितां रूपणां कृशाम् ३८ देवगंधर्वनागानां बद्धाः संति वरांगनाः
त्वामेव वरयंत्यस्मै मदमत्तविलोचनाः ३९ ततो ब्रवीद्दशार्थो वीराक्षसोर्विकृताननाः यथा मे वशगासीता
भविष्यति सकामना तथा यतध्वं त्वरितं तर्जनादरणादिभिः ४० हिमासाभ्यंतरे सीता यदि मे वशगा
भवेत् तदा सर्वसरवोपेताराज्यं भोक्ष्यति सामया ४१

नवयः ३५ जानक्याः परुषाक्षरं वाक्यं श्रुत्वा क्रुद्धो भवति इति
शेषः ३६ ततः क्रोधसमाविष्टः खड्गमुद्यम्य जनकराजतनयां हंतुं मुद्यतो भवति इति शेषः ३७ अन्यानु रक्तत्वात्तद्वियोगाच्चैदं द्रष्टव्यं इति शेषः ३८
या त्वामेव वरयंतीता बद्धाः संतीति योजनामदेन काममदेन मत्ते मदफक्ते इव विलोचने यासीताः ३९ सकामनाम द्विषयकामनासहितास
तीयथामेव शगा भविष्यति न तु बलात् तथा यतध्वमित्यन्वयः तर्जनं भीषणं आदरणं सात्वम् ४० ४१

कुरुतपकांकुरुतेत्यर्थः ४२ स्वतर्जनैः स्वबुद्धिकल्पितभीषणोपायैः स्वकौर्ययोग्यैर्वा ४३ इदं सोलस्याप्युपलक्षणांतदेवाह तत्रैके-
ति ४४ भीषणान्याह अपराचेति किंविलंबेन अस्यावधेदतिशेषः जानकीं इदानीमेव छेद्यतां अस्या अंगं एथक् एथक् विभज्य पा-
च्यतामिति शेषः ४५ ४६ ४७ महाक्यं शृणु चंयश्चुतंसो हितं भवेत् ४८ वाक्यमाहनेति इदानीमेव मेमयारामः स्वमेव इत्यन्वयः
कथं दृष्टस्तदाह आरुत्येति समागतः संयुक्तः ५० स्वांके जानकीमारोप्य अगस्त्यपर्वतस्य मूर्ध्नि ऊर्ध्वभागे स्थितो दृष्टः एवं रामविषयं

यदि मासद्वयादूर्ध्वमच्छ्रयानां भिनंदति तदा मे प्रातराशाय हत्वा कुरुत मानुषीम् ४२ इत्युक्त्वा प्रययौ स्त्री
भीरावणोतः पुरालयम् राक्षस्यो जानकीमेत्यभीषयंतः स्वतर्जनैः ४३ तत्रैका जानकीमाह यौवनं ते व-
धागतम् रावणो न समासाद्य सफलं तु भविष्यति ४४ अपराचाह कोपेन किंविलंबेन जानकीम् इदानीं
छेद्यतामंगं विभज्य च एथक् एथक् ४५ अन्या तु स्वदुःखं मय जानकीं हेतुमुद्यता अन्या करालवदनवि-
दायास्य मभीषयत् ४६ एवं तां भीषयंती स्ताराक्षसौ रिकृताननाः निवार्य त्रिजटा वृद्धा राक्षसी वाक्य-
मब्रवीत् ४७ शृणु चं दुष्टराक्षस्यो महाक्यं बोहितं भवेत् ४८ न भीषयस्व रुदतीं न मस्कुरुत जानकीम्
इदानीमेव मे स्वप्ने रामः कमललोचनः ४९ आरुत्यै रावतं शत्रुं लक्ष्मणेन समागतः दग्धालंकां पुरीं सर्वो-
हत्वा रावणमाहवे ५० आरोप्य जानकीं स्वांके स्थितो दृष्टो गमूर्द्धनि रावणो गोमयहृदे तैलाभ्यक्तो दिगंबरः
५१ अगाहत्युत्र पौत्रैश्च कृत्वा वदनमालिकाम् विभीषणस्तु रामस्य सन्निधौ तृष्टवानसः ५२ सेवां करोति
रामस्य पादयोर्भीति संयुतः सर्वथा रावणं रामो हत्वा सकुलमंजसा ५३ विभीषणायाधिपत्यं दत्वा सीतां
शुभाननाम् अंके निधाय स पुरीं गमिष्यति न संशयः ५४ त्रिजटायावचः श्रुत्वा भीता स्ताराक्षसस्त्रि-
यः तूष्णीमासंस्तत्र तत्र निद्रावशमपागताः ५५

शत्रुमस्वप्नमत्कारावणविषयमतिष्ठस्वप्नमाह रावण इति ५१ वदनमालिकोऽस्वपुंडमालां स्वहस्ते कृत्वा गाहदित्यर्थः नन्वेवं किंलंकाराक्ष-
सेवमविष्यतीत्याशंक्यतेत्याह विभीषण इति रामस्य सेवां करोति एवं विधः स्वप्ने दृष्टेनः सोऽत्राज्यं कर्तव्याह सर्वथेत्यादि ५२ ५३ ५४ ५५

4

मं. का.

सूक्ष्मरूपः सन्न जानक्यास्तस्याएव श्रोत्रगोचरा भवति तथा शनैः शनैर भाषतेत्यन्वयः ३ तद्वच्च आह इक्ष्वाकिति ४ लक्षणैः सा
मुद्रिकोक्तोत्तमलक्षणैः शत्रुहा शत्रुघ्नाख्य इत्यर्थः ५ ६ रावणेन नीतेत्यन्वयः ७ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः ८
९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९ ९

रहिते रामचंद्रेयरावणेनदुरासना ॥ ततो रामो निदुःखालेमिर्गमाणो यजानकीं ॥ ११ ॥ जटायुषं पक्षिरा-
जमपश्यत्तत्तितंनु वि ॥ तस्मै दत्त्वा दिवं शीघ्रं क्रुष्यमूकमुपागमत् ॥ १२ ॥ सुग्रीवेण कृतो मेत्रो रामस्य विदि-
तात्मनः ॥ तद्रूपं हिरिणं हत्वा वालिनं रघुनंदनः ॥ १३ ॥ राज्यं निषेच सुग्रीवं मित्रकार्यचकार सः ॥ सुग्रीव-
स्तु समानाख्यानान्वानरप्रभुः ॥ १४ ॥ प्रेषयामास पतितो वानरान्परिभारिणः ॥ सीतायास्तत्र चैको हं सुग्रीवस-
चिवो हरिः ॥ १५ ॥ संपातिवचनाच्छीघ्रं उल्लूष्य शतयोजनं ॥ समुद्रं नगरं लंकां विचिन्वन् जानकीं श्रुत्वा ॥ १६ ॥
शौनैरशोकवनिकां विचिन्वन्निशान्तरम् ॥ अद्राक्षं जानकीं मन्त्रशोचन्ती दुःखसंप्लुतां ॥ १७ ॥ रामस्य महिषी दे-
वी कृतकृत्यो हमागतः ॥ इत्युत्कापरं रामायमारुतिर्बुद्धिमन्तरः ॥ १८ ॥ सीताक्रमेण तत्सर्वं श्रुत्वा विस्मयमाययौ
॥ किमिदं मे श्रुतं न्येष्विवायुना समुदीरितं ॥ १९ ॥ स्वप्नो वा मे मनो भ्रान्तिर्यदि वा सप्तमेव नत् ॥ निद्रामेनास्ति दुःखे-
न जानामि तत्कुतो भ्रमः ॥ २० ॥ येन मे कर्णपीयूषं वचनं समुदीरितं ॥ सदृश्यतां महाभागः प्रियवादी ममाग्रतः ॥
॥ २१ ॥

तच्छ्रुत्वा जानकीवाक्यं हनुमान् पत्रसंभृतः ॥ अवतीर्य शिने सीतापुरतः स्थितः ॥ १९ ॥ कलुर्विक्रममाणो गोरक्षाः-
 स्यः पीतवानरः ॥ ननामशनैः कैः सीतां प्राञ्जलिः पुरतः स्थितः ॥ २० ॥ दृष्ट्वा तं जानकीभीतारावणोऽयमुपागतः ॥ मां
 मोहयिमायातो माययावानकृत्तिः ॥ २१ ॥ इत्येवं चिंतयित्वा सा तूष्णीमासदधामुखी ॥ पुनरप्याह तां सीतां देविय त्वं किं
 कसे ॥ २२ ॥ नाहं तथा विद्यो मातस्स जशं कां मयि स्थितां ॥ दासोऽहं को सल्लेख्य रामस्य परमात्मनः ॥ २३ ॥ सन्निवोऽहं
 रंद्रस्य सुग्रीवस्य शत्रुप्रदे ॥ वायोः पुत्रोऽहं मखिलप्राणभूतस्य शोभने ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वा जानकी प्राह हनूमंतं कृताञ्ज-
 लि ॥ वानराणां मनुष्याणां संगतिर्घटते कथं ॥ २५ ॥ यथा त्वं रामचंद्रस्य दासोऽहमिति भाषसे ॥ तामाह मारुतिः प्रीतो
 जानकीं पुरतः स्थितः ॥ २६ ॥ कृष्णमूकमगान् रामः शयनो दिवः सुधीः ॥ सुग्रीवोऽब्रूय मूकस्यो दृष्टवान् राम-
 लक्ष्मणौ ॥ २७ ॥ प्रीतो मां प्रेषयामास ज्ञातुं रामस्य हृदयं ॥ बभूवार्विषुर्धृत्वा गतोऽहं रामसन्निधिं ॥ २८ ॥ रं ज्ञात्वा रा-
 मस्य सद्भावं स्कंधो र्षिर्निघापितो ॥ नीत्वा सुग्रीसामीप्यं सरयं चाकरवंतयोः ॥ २९ ॥ सुग्रीवसहृताचार्यविरहितं
 घृत्तमः ॥ जघानैकेन वाणेन ततो राज्ञेऽभ्यषचयत् ॥ ३० ॥ सुग्रीवं वानराणां संप्रेषयामास वानरान् ॥ दिग्भ्यो महाबला-
 न् वीरान् च वंशः परिमार्गिणः ॥ ३१ ॥ गच्छंतं राघवो वीक्ष्य मामभानसादरं ॥ त्वयि कार्यमिदं शेषं मे स्थितं मारुतनंदन ॥ ३२ ॥

बृहिमेकुशलं सर्वसीतोपेलक्ष्मणस्य च ॥ ३३ ॥ अंगुलीयकमेतन्मेपरिज्ञानार्थमुत्तमं ॥ सीतोपेदीयतांसा-
 धुमेन्नामाक्षरमुद्रितं ॥ ३४ ॥ इत्कत्वा प्रददौ मह्यं करग्राहं गुलीयकं ॥ प्रपत्तेन मयानीतं देवि पद्म्यांगुलीयकं ॥
 ॥ ३५ ॥ इत्कत्वा प्रददौ देव्यमुद्रिकां मारुतामजः ॥ नमस्कृत्वा स्थितो दूराद् दृष्ट्वा जलिपुटो हरिः ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वा सी-
 ताप्रमुदितारामनामां किं तां तदा ॥ मुद्रिकाक्षिरसाधृत्वा स्ववदानं देवेन ब्रजा ॥ ३७ ॥ कपे मेषाण दानात्वं
 पुद्गुमान् सिराधेव ॥ ब्रजोऽसि प्रियकारित्वं विश्वासो स्तित्वैव हि ॥ ३८ ॥ नो नेन्यत्सन्निधित्वान्यं पु-
 रुषं मेषपेक्ष्यं ॥ हनुमन् दृष्ट्वा खिलं मम दुःखादिकं त्वया ॥ ३९ ॥ सर्वकथय रामाय यथा मे जायते दया ॥ मास-
 द्दयावधिः प्राणास्यास्यंति मम सचम ॥ ४० ॥ नागमिष्यति चेद्रामो ब्रह्मयिष्यति मां खलुः ॥ अतः शीघ्रं क-
 पीद्रेण सुग्रीवेण समन्वितः ॥ ४१ ॥ वानरानि कैपेः सार्द्धं हत्वा रावणमाहवे ॥ सपुत्रं सबलं रामो यदि मां मोचयेत्
 नुः ॥ ४२ ॥ तत्तत्सदृशं वीरवीरवर्णितं ॥ यथामांता रेयेद्रामो हत्वा शीघ्रं दृष्टाननं ॥ ४३ ॥ तथा यतस्व हनु-
 मन्वाचा धर्ममावाप्नुहि ॥ हनुमानपितामाह देवि दृष्ट्वा यथामया ॥ ४४ ॥ रामः सलक्ष्मणः शीघ्रमागमिष्य-
 तिसा युधः ॥ सुग्रीवेण ससैन्यैर्हत्वा दशमुखं बलात् ॥ ४५ ॥ समानेभ्य विदेवित्वां जयो ध्यानात् संशयः
 ॥ तमाह जानकी रामः कथं वारिधिमाततं ॥ ४६ ॥ नीत्वा यास्यत्वमेयां प्रावानरानि कैपेः सह ॥ हनुमानाह मे-

वर्णय

स्कंधावारुह्यपुरुषर्षजो ॥४७॥ आयस्यतः संसेन्यश्च स ग्रीवोवानेरश्वरः ॥ विहाय साक्षिणेने
 वतीह विरिधिमाततम् ॥४८॥ निर्दिह्यति रक्षोघान् त्वत्कृतेनात्र संशयः ॥ अनुज्ञां देहि मे देवि
 गच्छा विस्तरयान्वितः ॥४९॥ द्रष्टुं रामं सह भ्रात्रा त्वरयामि तवांतिकम् ॥ देवि किंचिदभिज्ञा
 नं देहि मे येन राघवः ॥५०॥ विश्वसेन्मां प्रयत्नेन ततो गता समुत्सुकः ॥ ततः किंचिद्विचार्या
 यसीता कमलोचना ॥५१॥ विमुच्य केशपाशां ते स्थितं चूडामणिं ददौ ॥ अनेन विश्वसेद्रामस्तां
 कपींद्रसलक्ष्मणः ॥५२॥ अभिज्ञानार्थमन्यच्च वदामि तव सत्प्रत ॥५३॥ चित्रकूटगिरो पूर्वमि
 कदारहसि स्थितः ॥ मदं केसिरादाय निद्रातिरघुनंदनः ॥५४॥ ऐंद्रः काकः सदा गसनखै
 स्तुंडेन चासकृत् ॥ मत्सादांगुष्ठमारक्तं विदर्शामि पाशया ॥५५॥ ततो रामः प्रबुध्याथ दृष्ट्वा पादं
 कृतव्रणम् ॥ केन भद्रे कृतं चेत्तद्विप्रियं मे दुरात्मना ॥५६॥ इत्कत्कापुरलोपशब्दाय संमां पुनः
 पुनः ॥ अभिद्रवंतं रक्तास्यं नखैर्बुडं चुकोपह ॥५७॥ श्रीराजाधिराजा इयं नमोस्तु ॥

॥ श्रीरामः ७

५७ ज्वलत्तत्र अभिमंत्रितम् तृणं वायसमभ्यद्रवत् सवायसोः पिभीतः लोकान् ऐन्द्रब्रह्मांतात् भ्रमत्तत्र तैरपियदारक्षितुं शक्यो नाभवत्तदा
 ५८ रामपदायेपतत् ५९ ततः काको गत इति शेषः एवं पौरुषवानपि सराधवः ६० इदानीमपि एवमवस्थायामपियदुपेक्षते तत् किमर्थं ६१
 जानाति वर्तमानसामीप्ये लट् ज्ञास्यतीत्यर्थः ६२ यथा त्वं सूक्ष्मवपुस्तथा सर्वेपि वानरा भवादृशाः भवद्देवसूक्ष्मवपुष इति महावपुर्भी
 राक्षसैर्कृद्मसंभावितमित्यर्थः ६३ श्रुत्वा तद्वचनं सीताया इति शेषः देवैः सीतायै ६४ ६५ त्वाराक्षस्यो द्रक्ष्यंति दृष्ट्वा च रावणं कथयिष्यंति

तृणमेकमुपादाय दिव्यास्त्रेणाभियोज्यतत् चिक्षेप लीलया रामो वायसोपरितज्ज्वलत् ५७ अस्य
 द्रवद्वायसश्च भीतो लोकान् भ्रमत्पुनः इन्द्रब्रह्मादिभिश्चापि न शक्यो रक्षितुं तदा ५८ रामस्य पादयोर
 येपतद्गीत्यादयानिधेः शरणागतमालोक्य रामस्तमिदमब्रवीत् ५९ अमोघमेतदस्त्रं मे दत्तं काक्षमि
 तो ब्रज सव्यं दत्वा ततः काक एवं पौरुषवानपि ६० उपेक्षते किमर्थं मामिदानीं सोपिराधवः हनूमानपिता
 माह श्रुत्वा सीतानुभाषितम् ६१ देवित्वां यदि जानाति स्थितामत्र धूतमः करिष्य निक्षणाद्गन्धर्वलंकारा
 क्षसमं हिताम् ६२ जानकी प्राह तं वत्स कथं त्वं योत्स्यसे सरैः अतिसूक्ष्मवपुः सर्वे वानराश्च भवादृशाः ६३
 श्रुत्वा तद्वचनं देवैः पूर्वरूपमदर्शयत् मेरुमंदिरसंकाशं रक्षोगणविभीषणम् ६४ दृष्ट्वा सीता हनूमन्तं
 हापर्वतसन्निभम् हर्षेण महता विष्णुप्राह तं कपि कुंजरम् ६५ समर्थो सिमहासत्त्वद्रक्ष्यंति त्वां महाबल
 राक्षस्यस्ते शूभाः पंथा गच्छ रामांतिकं द्रुतम् ६६ बुभुक्षितः कपिः प्राह दर्शनात् पारणामसु भविष्यति
 फलैः सर्वैस्तव दृष्टौ स्थितैर्हि मे ६७ तथैत्युक्तः स जानक्या भिक्षयित्वा फलं कपिः ततः प्रस्थापितो
 गच्छुज्जानकीं प्रणिपत्य सः किंचिद्दूरमथोगत्वा स्वात्मन्येवानुचितयत् ६८

एवं स तिको वेद किं भावीत्याशयः अतो रामांतिकं द्रुतं गच्छते पंथाः शूभोक्त इति शेषः ६६ कपिर्जानकीं प्राह हं बुभुक्षितोऽस्मि अनस्त
 वदर्शनाच्च मपारणामुचितमिति शेषः अन्वहं रिक्ता केन त्वां पारयामीति शंकायामाह तव दृष्टौ स्थितैः फलैर्मे पारणा भविष्यतीत्य
 र्थः ६७ ततस्तथा प्रस्थापितो जानकीं प्रणिपत्या गच्छत् अनुचितयत् अन्वचितयत् अडभाव आर्षः ६८

अन्यकिंचित् स्वाम्याज्ञादधिकमुत्कृष्टं कर्मैत्यर्थः ६९ अन्यत् किंचित् वीरकर्म रावणोद्वेष्टासंभाष्यचेत्यन्वयः ७० वृक्षखंडा-
नवृक्षसमूहानुत्पाद्यनिर्वृक्षामकरोत् ७१ सीताश्रयनगं शिंशपारूपम् शून्यं वृक्षैरिति शेषः विपिनं वनवृक्षान् ७२ ७३ दुःख
शोकाभ्यां युक्ताहमेतन्नजानामि ७४ ७५ वानराकृतिदेहं हत्वा वानरदेहं सदृशदेह इत्यर्थः वानरे एवं पराक्रमासंभवादेव मुक्तिः अ-

कार्यार्थमागतो दूतः स्वामिकार्याविरोधतः अन्यत् किंचित् संपाद्य गच्छत्यधमरावसः ६९ अतोहं किंचि
दन्यच्च कृत्वा हृष्टाथ रावणम् संभाष्य च ततो रामदूर्शनार्थं ब्रजाम्बहम् ७० इति निश्चित्य मनसा वृक्ष
खंडाच्च हाबलः उत्पात्त्या शोकवनिं कां निर्वृक्षामकरोत् क्षणात् ७१ सीताश्रयनगत्य क्त्वा वनं शून्यं च का
रसः उत्पादयंतं विपिनं वृक्षाराक्षसयोषितः ७२ अपृच्छन्न जानकीं कोसौ वानराकृतिरुद्धतः ७३ जा
नक्युवाच भवत्येव जानंति यायां राक्षसनिर्मिताम् नाहमेतं विजानामि दुःखशोकसमाकुला ७४
इत्थं क्त्वा त्वरितंगत्वा राक्षस्योभयपीडिताः हनूमताकृतं सर्वरावणाय न्यवेदयन् ७५ देवकश्चिन्नाहा
सत्त्वो वानराकृतिदेहं हत्वा सीतया सह संभाष्य त्वा शोकवनिं कां क्षणात् उत्पाद्य चैत्यप्रासादं वभंज
मितविक्रमः ७६ प्रासादरक्षिणः सर्वहत्वा तत्रैव तस्थिवान् तच्छ्रुत्वा तूर्णमित्थ्याय वनभंगमहाप्रियं
७७ किं करान्नेषयामास नित्यतराक्षसाधिपः निर्भगं चैत्यप्रासादप्रथमोत्तरसंस्थितः ७८ हनुमा
न्यर्वताकारो लोहस्तंभकृता फटः किंचिल्लिंगूलचलनोरक्तास्योभीषणाकृतिः ७९ आपतंतं महा
संघं राक्षसानां ददर्श सः चकार सिंहनादं च श्रुत्वा तेन मुहुर्मुहुरिषाम् ८० हनूमंतं मथोद्वेष्टा राक्षसाभी
षणाकृतिम् निर्जघ्नुर्विविधास्त्रोघैः सर्वराक्षसघातिनम् ८१

शोकवनिं कां क्षणादुत्पाद्य तैरेव चैत्यप्रासादं वभंज ७६ तस्थिवान् स्थितः महाप्रियं महच्च तदप्रियं चेत्यर्थः ७७ नियुतं दशकोत्थः निर्भगो
यश्चैत्यप्रासादस्तस्य प्रथमं यदंतरं प्रथमाया भूमिस्तत्र संस्थितः ७८ लोहस्तंभ एव कृतमा फटं येन सः किंचिल्लिंगूलचलन इति स्वभावो
क्तिः ७९ तै किं करानां मराक्षसाः ८० भीषणाकृतिं हनूमंतं वृक्षेत्यन्वयः ८१

सुदुःखलोहस्तंभः ८२ ८३ सरावणः ८४ ८५ राक्षसान्तरावणप्रेषणीयान् ८६ आकाशप्रथममुत्पपाततोगमनादवतरन्मूर्ध्निमुद्र
रोपाताडयत् ८७ ८८ ८९ इन्द्रजितं प्रति त्वं तं हंतुं गच्छेति भग्यं तरेणाह पुत्रेति हत्वेत्यक्त्वा हंतुमशक्यत्वं विचार्या हवध्वावेति ९० दुः

तत उत्थाय हनुमान् सुदुःखेण समंततः निष्पिपेषक्षणादेवमशकानिवयूथपः ८२ निहतान् किंकरांश्चुत्वा
रावणः क्रोधमूर्च्छितः पंचमेनापतींस्तत्र प्रेषयामास दुर्मदान् ८३ हनुमान् पितान् सर्वान् लोहस्तंभे
न चाहनत् ततः क्रुद्धो मंत्रिसूतान् प्रेषयामास सप्तसः ८४ आगतान् पितान् सर्वान् पूर्ववद्धानरेश्वरः
क्षणान्निःशेषतो हत्वा लोहस्तंभेन मारुतिः ८५ पूर्वस्थानमुपाश्रित्य प्रतीक्षन् राक्षसान् स्थितः ततो
जगाम बलवान् कुमारोक्षः प्रतापवान् ८६ तमुत्पपात हनुमान् दक्षाकाशे समुद्ररः गगनात्त्वरितो मू
र्ध्निमुदरेण व्यताडयत् ८७ हत्वा तमक्षनिःशेषं बलं सर्वे चकार सः ८८ ततः शुत्वा कुमारस्य वधं
राक्षसपुंगवः क्रोधेन महता विष्टुं द्रजेतारमब्रवीत् ८९ पुत्रगच्छाम्यहं तत्र यत्रास्ते पुत्रहारिणः
हत्वा तमथ वा बद्ध्वा आनयिष्यामि तेति कम् ९० इन्द्रजित् पितरं प्राह त्यज शोकं महामते मयि स्थि
ते किमर्थं त्वं मापसे दुःस्वितं वचः ९१ बध्वा नेष्ये दुतं तात वानरब्रह्मपाशतः इत्येत्कारथ्यमारुत्य
राक्षसे बहूभिर्वृतः ९२ जगाम वायुपुत्रस्य समीपे वीरविक्रमः ततो तिगजितं शुत्वा स्तंभमुद्यम्य
वीर्यवान् ९३ उत्पपात तनभो देशं गरुडानिव मारुतिः ततो भ्रमंतं नभसि हनूय तं शिलीमुखैः ९४
विधातस्य शिरोभागं दृष्टुमिच्छासुभिः पुनः हृदयं पादयुगलं षड्भिरेकेन बालधिम ९५ भेदयि
त्वा ततो घोरं सिंहनादमथाकरोत् ततो तिहर्षाद्धनुर्मास्तंभमुद्यम्य वीर्यवान् ९६ जघान सारथिं
साश्वरथं चाचूणयि लक्षणात् ततो न्यं रथमास्थाय मेघनादो महाबलः ९७

स्वितं वचः आज्ञाकर्तुरभाव इवेति भावः ९१ ब्रह्मपाशतः ब्रह्मास्त्राभिर्मन्त्रितैः पाशैरित्यर्थः ९२ ९३ हनूय तं शिलीमुखैर्विधासिंहना
दमकरोदित्यन्वयः ९४ विधेत्यस्यैव विवरणं शिरोभागमित्यादिभेदयित्वेत्यंतम् ९५ सिंहनादमकरोत् इन्द्रजिदिति शेषः ९६ ९७

९८ यस्य रामस्य नामये प्राणिनो जपन्ति ते ज्ञानजन्यकर्मकृतं बंधनं संसारं परिमुच्य सद्य एव शिवारव्यंतस्य दंसच्चिदा मंदारव्यं यांति ९९
तस्य रामस्य पदांबुजध्याता मारुतिर्यतः सदैव निर्मुक्तानि समस्तानि बंधनानि कर्माणि यस्य तादृशो भवति अतस्तस्य पाशैरितरैर्वा बंध-
नैः किंदुःखमिति शेषः १०० इति श्रीम० सेतोसंदरकांडे तृतीयः सर्गः ३ धृतं सहस्रेन पाशबंधनं येन तादृशं विशेषेण भी-
तवत् नगरं लंकां विलोकयंतं ईक्षितुं कपींद्रं द्रष्टुं तमेवानुपश्वाद्यांत इति पौरविशेषणम् १ क्षणमात्रसंगमं क्षणमात्रसंगमः स्वसं

शीघ्रं ब्रह्मास्त्रमादाय बद्धवानरपुंगवम् विनायनिकदंराजोरावणस्य महाबलः ९८ यस्य नाम
सततं जपन्ति ये ज्ञानकर्मकृतबन्धनक्षणात् सद्य एव परिमुच्यन्तस्य दंयांति कोटिरविभासरं शिवं
९९ तस्यैव रामस्य पदांबुजसदाल्पद्वयमध्ये सन्निधाय मारुतिः सदैव निर्मुक्तसमस्तबंधनः किंत
स्य पाशैरितरैश्च बंधनैः १०० इति श्रीम० सुंदरकांडे तृतीयः सर्गः ३ श्रीमहादेव उवाच
यांतं कपींद्रं धृतपाशबंधनं विलोकयंतं नगरं विभीतवत् अताडयन् सुष्ठितलैः सकोपनाः पौराः स-
मंतादनुयांतं ईक्षितुम् १ ब्रह्मास्त्रमेन क्षणमात्रसंगमं कृत्वा गतं ब्रह्मवरेण सत्वरम् ज्ञात्वा हनूमान
पि फल्गुरज्जुभिर्धृतोपकार्यविशेषगौरवात् २ सभांतरस्थस्य चरावणस्य तं पुरोनिधाय हवला-
रिजितदा बद्धो मया ब्रह्मवरेण वानरः समागतो नेन हता महासुराः ३ यद्युक्तमत्रार्यविचार्यमं-
त्रिभिर्विधीयतामेष न लौकिको हरिः ततो विलोक्या हसराक्षसेश्वरः प्रहस्तमग्रे स्थितमंजनादिभं-
प्रहस्तपृच्छेन मसौ किमागतः किमत्र कार्यं कुत एव वानरः वनं किमर्थं सकलं विनाशितं हताः किमर्थं मम
राक्षसा बलात् ५

बंधो यस्य तादृशमेनं हनूमांतं ब्रह्मास्त्रं कर्तृकृत्वा ब्रह्मवरेण त्वां मदस्त्रं न पीडयिष्यतीति ब्रह्मदत्तवरेण सत्वरं
गतं हनूमान् तद्गमनं ज्ञात्वा पि फल्गुरज्जुभिर्धृतोपकार्यविशेषस्य कर्तव्यरावणादर्शनादिरूपस्य गौरवात् बद्ध इव यथा वित्यर्थः २ स-
भांतरस्थस्य सभामध्यस्थस्य तं हनूमांतम् बलारिजित इंद्रजित् ब्रह्मवरेण ब्रह्मवरलब्ध ब्रह्मास्त्रेण समागतः बंधपीडामसहिष्णुः स्व-
यमेवागत इत्यर्थः तद्वृत्तांतमाह अनेनेत्यादि एष हरिर्न लौकिक इति तत्पराक्रमकथनं अंजनादिभं अंजनाचलवत् श्यामकांतिं कुतः कस्मादे-
शादागत इति शेषः ५

विमोक्ष्यसे अस्माद्धन्नात्माणाभयाच्चेति शेषः अखिलराजसन्निधौ अखिललोकराजस्य रावणस्य संनिधावित्यर्थः ६ ७ देवगणादीनाम
मित्रशत्रो आदिना नागादिसंग्रहः अशेषत्वे स्थितेः अशेषत्वे दयेषु स्थितिर्यस्य सर्वतयीमिण इत्यर्थः अनेन तव ततः कथमपि न मोक्ष इति
सूचितं किंच त्वन्मृत्युं चिकीर्षीतस्यैव प्रेरणायासीतादतेति सूचितम् ८ सराधवः सुग्रीवमैत्रीकुलावालिने निहत्य तं प्रसिद्धपराक्रमं सुग्री
वमेव वानराणामधिपतिं चकार अनेन रामस्य कृतोपकारत्वात् तन्निमित्तं सुग्रीवः सर्वाननैर्लंकारोत्पत्येवेति सूचितं मित्रभार्याहारिणं तन्नो

ततः प्रहस्तो हनुमंतमादरात् प्रच्छुकेन प्रहितो सिवानर भयं च ते मास्तु विमोक्ष्यसे मया सत्यं वदस्वाखि
लराजसन्निधौ ६ ततोति हर्षात्पवनात्मजोरिपुं निरीक्ष्य लोकत्रयकंदकासरम् वक्तुं प्रचक्रे रघुनाथ
सत्कथां क्रमेण रामं मनसा स्मरन्नुहः ७ शृणु सुतं देवगणाद्यमित्रहे रामस्य दूतौ हमशेषत्वे स्थितेः य
स्याखिलेशस्य हताधुना त्वया भा यस्विनाशाय शक्तेव सद्भुविः ८ सराधवोभ्येत्यमतंगपर्वतं सुग्री
वमैत्रीमनलस्य संनिधौ कृतैकबाणेन निहत्य वालिनं सुग्रीवमेवाधिपतिं चकार तम् ९ सवानराणा
मधिपो महाबली महाबलैर्वानरयूथकोरिभिः रामेणासाह सह लक्ष्मणेन भो प्रवर्षणे मर्षयुतो वतिष्ठते
१० संचोदितास्तेन महाहरीश्वराधेरा सतां मार्गयितुं दिशो दश तत्राहमेकः पवनात्मजः कपिः सीतां वि
चिन्वन् छन्नकैः समागतः ११ दृष्ट्वा मया पद्मपलाशलोचना सीता कपित्वादिपि न विनाशितम् दृष्ट्वा ततो
हं रामसा समागतान्माह तु कामान्धतचापसायकान् १२ मया हतास्ते परिरक्षितं वपुः प्रियो हि देहो खि
लदेहिनां प्रभो ब्रह्मास्त्रपाशेन निबद्धमां ततः समागन्मोघनिनादनामकः १३ श्रीरामचंद्राभ्यां नमः

अधिकबलं वालिनं यो हतवान् सत्तां सर्वथा हनिष्यत्येवेति च सूचितम् ९ भो इति रावणसंबोधि नं प्रवर्षणे तदाख्ये पर्वते मर्ष
युतस्त्वद्विषयक्रोधयुतो वतिष्ठते १० धरासतां जानकीं अनेन किमागत इत्यस्य चोत्तरं दत्तम् ११ वननाशकारणमाह कपित्वादि
ति चंचलस्वभावत्वादित्यर्थः राक्षसहननहेतुमाह दृष्टेति १२ वपुः स्वशरीरं परिरक्षितं तत्र हेतुः प्रियो हीति १३ श्रीराम
चंद्राभ्यां नमः

अ. रा. टी.
१०

स्यत्कागतं ब्रह्मास्त्रमिति शेषः बद्ध इवागतः तथा गमने हेतुर्हितं प्रवक्तुं काम इति तव तत्त्ववचने किन्निमित्तमत आह करुणेति १४ विवेकनः
विवेकेन सदसद्विवेकेन लोकस्य गतिं धर्मात्सर्गो धर्मान्निरक इत्येवं रक्षां विचार्य राक्षसीं बुद्धिं त्यजेत्यर्थः संसृतेः संसाराद्यो मोक्षस्तस्य
हेतुर्की हेतुभूतां विनयादित्वादीदृक् ईदृशीं देवीं देवप्रोक्तो गतिं मार्गं परपीडातो निवृत्तिरूपं मार्गं समाश्रय देहिनः स्वस्थानं तद्दिताये
त्यर्थः १५ ननु तस्मिन् मार्गे मम नाधिकार इति चेन्न ब्राह्मणत्वादिना तत्त्वमित्याह त्वमिति उत्तमवंशसंभवत्वस्य विवरणं पौलस्त्य
पुत्रोसीति यदिते देह एवात्मेति बुद्धिस्तथापि पश्य विचारय त्वं राक्षसो नासि उत्तमवंशसंभवत्वेन ब्राह्मणत्वादिति भावः आत्मबुद्ध्या
देहातिरिक्त आत्मेति बुद्ध्या राक्षसो न हि भवसीति किमु वक्तव्यमिति शेषः १६ एवं सर्वधाराक्षसत्वाभावं प्रसाध्याह शरीरेति शरीरं

सं. कां.

स्पष्टैव मां ब्रह्मवरप्रभावतस्त्यक्तागतं सर्वमवैमिरावण तथाप्यहं बद्ध इवागतो हितं प्रवक्तुं कामः करु
णारसा ईधीः १४ विचार्य लोकस्य विवेकतो गतिं न राक्षसीं बुद्धिं मपै हिरावण देवीं गतिं संसृतिं मोक्ष
हेतुर्की समाश्रयात् तद्दिताये देहिनः १५ त्वं ब्राह्मणोऽद्युत्तमवंशसंभवः पौलस्त्यपुत्रोऽसि कुबेरबोधवः
देहात्मबुद्ध्यापि पश्य राक्षसो नास्यात्मबुद्ध्या किमु राक्षसो न हि १६ शरीरबुद्धीं द्रियदुःखसंततिर्न तेन च
तंतव निर्विकारतः अज्ञानहेतोश्च तथैव संततेरसत्वमस्याः स्वपतो हि दृश्यवत् १७ श्रीसीतारामाय०

स्थूलं बुद्धिः सूक्ष्मं शरीरं इंद्रियाणि च क्षरादीनि तज्जन्या दुःखसंततिराधिव्याधिजा दुःखेत्कपलक्षणं कामादेरपि सातेतव तत्तेषां चित्त
धर्मत्वात् त्वंच तदाश्रयश्चित्तं नेति शेष पूरणेन व्याख्येयं तस्याचेतनत्वादिति भावः नन्वात्मन एव दुःखाद्यस्त इति न चैव तदत आहतवनि
र्विकारतः विकाराभावो निर्विकारं ततः तव विकाराभावात् दुःखादिमत्त्वे च विकारप्रसंगः एवं चात्मनो विक्रियत्वप्रतिपादकश्रुतिविरो
धस्ताश्च नयः पूर्वबुद्धिशो लिखिताः नन्वेवमहं दुःखीत्यादि प्रतीतेः का गतिस्तत्राह अज्ञानहेतोरिति स्वपतः पुरुषस्य प्रतिभासमानस्यापि दृश्य
स्य यथा सत्तथा आत्मस्वरूपा ज्ञानरूपा हेतोर्भासमानाया अस्याः संततेर्दुःखसंततेर्वस्तुतो सत्वमेवैवं चाहं दुःखीत्यादि प्रतीतिः स्वप्नकालिकतत्त
त्यतीति वद्म एवेति भावः १७

१०

नन्वेवं सत्यं वस्तु किमपि नास्त्येव किं अस्तीत्याह इदं तु सत्यमिति त्वत्स्वरूपं त्वित्यर्थः एतत्तव विक्रियानास्ति अविकारी चेतन एवैकः सत्यः न
 लुविकारहेतुज्ञानमपि सत्यमेव नेत्याह तैविकारहेतुर्न च सत्य इति शेषः तत्र हेतुमाह अद्वयत्वतः एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेत्यद्वैतप्रतिपादक
 श्रुतिविरोधात् तथा हि सतो द्वितीयस्य निषेध इति भावः ननु चित्तसंबंधान्ममदुःखमस्त्येवेति चेन्नेत्याह यथा सर्वगतमपि नभाः एषिव्या-
 दिरूपगंधादिभिर्नीलप्यते सूक्ष्मत्वात् तथा देहगतोपि चित्तसमानाधिकरणोपियतः सूक्ष्मकौतिसूक्ष्मोत्तस्तद्वदुःखादिभिर्वस्तुतो-
 नलिप्यते एवं च नीलं न भद्रादिप्रतीतिवदहंदुःखाद्यादिप्रतीतिर्नम एवेति भावः ननु तर्हि भिन्नसंसारिव्यवस्था किं नास्त्येवास्ती

इदं तु सत्यं तव नास्ति विक्रियाविकारहेतुर्न च तेद्वयत्वतः यथानभः सर्वगतं न लिप्यते तथा भवान्देहगतोपि
 सूक्ष्मकः देहेंद्रियप्राणशरीरसंगतस्त्वामेति बुल्यास्विलंबं भागभवेत् १८ चिन्मात्रमेवाहम
 जोहमक्षरोत्थानंदभावोहमिति प्रमुच्यते देहोऽप्यनात्मा एषिवीविकारजो न प्राणा आत्मानि लक्षण
 एव सः १९ श्रीरामायनमः

त्याह देहेत्यादिदेहोत्रसूक्ष्मः शरीरस्थूलं तत्संगतस्तदविवेकाग्रहात् तेष्वेवयात्मबुद्धिस्तथास्विलंबं भागभवेत् अविवेक एव मुख्यं संसा-
 रकारणमिति भावः १८ ननु तर्हि मुक्तिर्दुर्लभा इति शंकायां तत्कारणमाह चिन्मात्रमिति विवेकज्ञानमेव मोक्षकारणमिति तमाह तत्राया-
 र्द्धनात्मनि जडवैधर्म्यमुक्तं अजत्वेनोत्पत्तिराहित्यं अक्षरत्वेनाविनाशित्वं आनंदभावः तद्रूपः देहादौ तद्वैधर्म्यमाह देहोपीति एषिवीविकारै-
 स्तस्य रमाणुभिर्जीनित इति अनात्मा अनेनाचेतनत्वजन्यत्वादि वैधर्म्यमुक्तं प्राणोप्यात्मानयत एषो बहिर्दृश्यमानो जडो नित्य एव स प्राणो यः प्रा-
 णः स वायुरिति श्रुतेः १९

नोचेत्तमदुक्ताकरणेतेनज्वलंतमात्मानमरक्षिता लुटिरूपंकिंचस्वकृतैः पातकैःसीताहरणाभिरशिवत् आत्मानमधोधोनयस्मिन्नपिष्यसीत्यर्थे
 आर्षे विमोक्षशंकातत्संभावनापिनभविष्यतीत्यर्थः २५ अमृतास्वादसमानभाषितं तद्वायुसूनोर्दशकंधरोऽक्षरः अमृष्यमाणोतिरुषाकपीश्वरं
 ग्रीवः केषामधोतिशयितोनकेषामपीत्यर्थः २७ विवृद्धकोपेनकरणेनेत्यर्थः असुरंदहनिवाहेतिशेषः २८ अधमेत्यत्रक्रोधातिशयेनतूरासं
 बोधनेषुतः २९ पार्श्वेस्थितंराक्षसमित्यन्वयः खंडशःकुर्वीतिशेषः असुरस्यमममित्राणिबांधवाश्चपश्यंतु ३० हेराजन् अयंपरराजस्यो

नोचेत्तमज्ञानमयेनवह्निनाज्वलंतमात्मानमरक्षितारिवत् नयस्यधोःस्वकृतैश्चपातकैर्विमोक्षशंकातत्सं
 भाविष्यति २४ श्रुत्वाअमृतास्वादसमानभाषितंतद्वायुसूनोर्दशकंधरोऽक्षरः अमृष्यमाणोतिरुषाकपीश्वरं
 जगादरक्तांतविलोचनोज्वलन् २६ कथंममाग्रेविलपस्यभीतवत्प्लवंगमानामधमोसिद्धृषीः कराव
 रामःकतमोवनेचरोनिहचिसृग्रीवयुतंनराधमम् २७ त्वांचाद्यहत्वाजन कात्मजांततोनिहचिरामंस
 हलक्ष्माणंततः सृग्रीवमग्रेबलिनंकपीश्वरंसवानरैर्हन्म्यचिरेणावानर श्रुत्वादशग्रीववचःसमारुति
 विवृद्धकोपेनदहन्निवाक्षरम् २८ नमेसमारावणकोटयोधमारामस्यदासोऽहमपारविक्रमः श्रुत्वाति
 कोपेनहनुमतोवचोदशाननोराक्षसमेकमब्रवीत् २९ पार्श्वेस्थितंमारयखंडशःकपिंपश्यंतुसर्वेक्षरमित्र
 बांधवाः निवारयामासततोविभीषणोमहाक्षरंसायकधूम्रद्यतंवधे ३० राजन्वधाहो नभवेत्कथंचन
 प्रतापयुक्तैःपरराजवानरः हतेस्मिन्वानरैर्दूतेवार्ताकोवानिवेदयेत् रामायत्वंयमुद्दिश्यवधायसमुपस्थि
 तः ३१ अतोवधसमंकिंचिदन्यच्चिंतयवानरैः सचिन्होगच्छतुहरिर्येदृक्षायास्यतिदुतम् ३२

लक्ष्मणराजस्यशत्रु

राजस्यवावानरोवधयोग्योनभवेत् प्रतापयुक्तैराजभिर्वधयोग्यतासंभावनमयनुचितंदूतत्वात्किंपुनर्वधइतिभावः अयंप्रताप
 युक्तैरिंद्रजिदादिभिरपिवंधयोग्योनेतिव्याप्रयासइतिव्यंग्यम् वधे बाधकांतरमप्याह हतेइतिवार्तासीतावार्तानिवेदयेत् रामायत्यन्वयः
 रामस्यत्वंवधायसमुपस्थितः यंराममुद्दिश्यत्वमात्मवधायसमुपस्थितः आत्मवधार्थेतदापामनेच्छावान् सत्स्वच्छंदः कथ
 मत्रागच्छेदितिगूढोऽर्थः ३१ आयास्यतीतिछेदः ३२

ततोयद्वंद्वदभिलषितं भवेत् ३३ महामानः प्रीतिपूर्वको ममेदमत्यपादेयमित्यभिमानः ३४ सर्वे वानरयूथपाः पश्यंतु दग्धपुच्छमेनमि
तिशेषः ३५ ३६ ३७ ३८ किंचित् नगरदाहम् ३९ सूक्ष्मो भूत्वा बंधानिःसृतः तवः पुनरपि पर्वताकारो बभूव ततो गोपुरं पुरद्वारमुत्
प्लुत्य तत्र विद्यमानमेकं स्तभम् ४० कार्यशेषं लंकादाहस्यं ४१ ४२ हातातेत्यादिक्रंदमानाः प्रासादशिखरे आरूढा अपि व्यासा

रामः सुग्रीवसहितस्ततो यद्वंद्वं भवेत्तव विभीषणवचः शुल्लारावणोऽप्येतदब्रवीत् ३३ वानराणां हिलो
गूले माहामानो भवेत् किल अतो वस्त्रादिभिः पुच्छं वेष्टयित्वा प्रयत्नतः ३४ वह्निना योजयित्वै नं प्रामयि
त्वा पुरे मितः विसर्जयत पश्यंतु सर्वे वानरयूथपाः ३५ तथेति शणपदैश्च वस्त्रैरत्यैरनेकशः तैलाक्तैर्वेष्ट
यामासुर्लंगूलं मारुतेर्ददम् ३६ पुच्छाग्रे किंचिदलनं दीपयित्वा थराक्षसाः रज्जुभिः सुदृढं बद्ध्वा धृत्वा
तं बलिनोऽसुराः ३७ समंताद्गमयामासुश्चोरो यमिति वादिनः तूर्ययोषैर्घोषयंतस्ताडयंतो महुर्मुहुः ३८
हनुमता पितृसर्वसोऽदं किंचिच्चिर्कीर्षुणा गत्वा तु पश्चिमद्वारसमीपं तत्र मारुतिः ३९ सूक्ष्मो बभूव बंधं यो
निःसृतः पुनरप्यसौ बभूव पर्वताकारस्ततः उत्प्लुत्य गोपुरं ४० तत्रैकं स्तभमादाय हत्वा तान् रक्षिणः क्षणान्
विचार्य कार्यशेषं प्रासादाग्राद्गृहाद्गृहम् ४१ उत्प्लुत्योत्प्लुत्य संदीप्तपुच्छेन महता कपिः ददाहलं कामसि
लंसाद्ग्रासादतोरणाम् ४२ हाताते पुत्रनाथेति क्रंदमानाः समंततः व्याप्ताः प्रासादशिखरेऽप्यारूढा दै
त्ययोषितः ४३ देवता इव दृश्यंते पतंत्यः पावके खिलाः विभीषणगृहं त्यक्त्वा सर्वे भस्मीकृतं पुरम् ४४
ततः उत्प्लुत्य जलधौ हनुमान् मारुतात्मजः लंगूलं मज्जयित्वा तः स्वस्थचितो बभूव सः ४५ वायोः प्रिय
सखित्वा च सीतया प्रार्थितो नलः नददाहहरेः पुच्छं बभूव तस्य तशीतलः ४६

वह्निनेति शेषः ४३ वह्नौ पतंत्यो देवता इव दृश्यंते ४४ जलधौ तस्मीपं उत्प्लुत्या तः समुद्रमध्ये लंगूलं मज्जयित्वा स्वस्थचि
तो बभूव ४५ वायोः प्रियमित्रत्वात् सीता प्रार्थनेन चालनो गिर्यायु पुत्रस्य हरेः पुच्छं नददाहता वच्चात्र मेव किं त्वयं तं शीत
लश्च बभूव ४६ श्रीसीतारामायनम् ७ ६

यन्नामस्मरणधूतानिदुरिकृतानिसमस्तपापानियैस्तेतापत्रयमाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदातज्जन्यं बन्धिमपितरंति
तेननपीड्यंत इत्यर्थः ४७ इति श्रीमत्स० सुंदर० चतुर्थः सर्गः ४ अथलंकादाहेशोकवनस्थानदाहेपिसीतायाः दाहसंदेह
निवृत्तयेपुनः सीतां दृष्ट्वा तामाष्टच्छगत इत्याह तत इति हे देविरामसंनिधिं गच्छामि भवती मामाज्ञापय खित्यन्वयः १ सानु
जो रामस्त्वां द्रष्टुमागमिष्यतीत्युक्त्वा जानकीं त्रिःपरिक्रम्य दक्षिणं कृत्वा २ पुनः प्रणम्य गंतुं प्रस्थित इदं वक्ष्यमाणं अब्रवीत्

यन्नामसंस्मरणधूतसमस्तपापारस्तापत्रयानलमपीहतरंतिसद्यः तस्यैव किं रघुवरस्य विशिष्टदूतः संत
प्यते कथमसौ प्रकृतानलेन ४७ इति श्रीमत्सुंदरकांडे चतुर्थः सर्गः ४ श्रीमहादेव उवाच ततः सीतां न
मस्मृत्य ह नूमान ब्रवीद्वचः आज्ञापय तु मां देवि भवती रामसंनिधिम् १ गच्छामि रामस्त्वां द्रष्टुमाग
मिष्यतिसानुजः इत्युक्त्वा त्रिःपरिक्रम्य जानकीं मारुतात्मजः २ प्रणम्य प्रस्थितो गंतुं इदं वचनम
ब्रवीत् देवि गच्छामि भद्रं ते तूष्णीं द्रष्टुमिच्छामि ३ लक्ष्मणं च ससृग्ग्रीवं वानरायुतकोटिभिः ततः
प्राह ह नूमानं तं जानकीदुःखकर्षिता ४ त्वां दृष्ट्वा विसृजत दुःखमिदानीं त्वंगमिष्यसि इतः परं कथं
वर्तेरामवार्ताश्रुतिं विना ५ मारुतिरुवाच यद्येवं देवि मे स्कंधमारोहक्षणमात्रतः रामेण योजयि
ष्यामि मन्यसे यदि जानकि ६ सीतोवाच रामः सागरमाशोष्य बध्वा वाशरपंजरैः आगत्य वानरैः
सार्द्धं हत्वा रावणमाहवे ७ मां नयेद्यदिरामस्य कीर्तिर्भवति शाश्वती अतो गच्छ कथंचापि प्राणान्
संधारयाम्यहम् ८ इति प्रस्थापितो वीरः सीतया प्रणिपत्य ताम् जगाम पर्वतस्याग्रे गंतुं पारमं
होदधेः ९

तेभ्यो नमिति विनयोक्तिः ३ ४ वार्ताश्रुतिं वार्ताश्रवणम् ५ यद्येवं रामवार्ताश्रवणं विना स्थातुं न शक्यत्वं यदि मन्यसे यद्ये
तत्तव चित्ते आयाति तर्हि आचरेति शेषः ६ आशोष्येति मुरत्यः पक्षः दयया तदकरणे बध्वावेति शरपंजरैः शरसमूहैः ७ यदि राव
णं हत्वा मां नयेत् तर्हि रामस्य शाश्वती कीर्तिर्भवेत् कथंचापि कथंचिदित्यर्थः महोदधेः पारंगंतुं पर्वतस्याग्रे उपरिभागे जगाम ९

अ. रा. टी.
१३

सुं. कां.

महासत्वो महाबलस्तत्रोर्ध्वशिरवरेगत्वा पर्वतश्च महीतलं जगामेत्यनुकर्षः १० तद्गमनमप्यंशेनन किंतु संपूर्ण एव गत इत्याह त्रिं-
शद्योजनं महीत उच्छ्रितोऽपि महीसमानत्वं जगाम गगनांतस्थः गगनमध्यस्थः तं महातंशब्दं महान् स्वनः प्रतिध्वनिर्यस्य तं श-
ब्दं चक्रुः १२ हनूमानेवायं कृतकार्यः समागत इति शब्देनैव जानीमः केचिद्वा नरा दृष्ट्वा वानरर्षभं पश्यध्वमित्याहुः १३ १४

तत्र गत्वा महासतः पादाभ्यां पीडयन् गिरिम् जगाम वायुवेगेन पर्वतश्च महीतलम् १० ततो महीसमान-
त्वं त्रिंशद्योजनमुच्छ्रितः मारुतिर्गगनांतस्थो महाशब्दं चकार सः ११ तं श्रुत्वा वानराः सर्वे ज्ञात्वा मारुति-
मागतं हर्षेण महता विष्टाः शब्दं चक्रुर्महास्वनम् १२ शब्देनैव विजानीमः कृतकार्यः समागतः ह-
नूमानेव पश्यध्वं वानरा वानरर्षभम् १३ एवं ब्रुवत्सु वीरेषु वानरेषु समासु मारुतिः अवतीर्य गिरिर्मुर्ध्नि
वानरानि दमब्रवीत् १४ दृष्ट्वा सीतामया लंका धर्षिता च सकानना संभाषितो दशग्रीवस्ततो ह पुन-
रागतः १५ इदानीमेव गच्छामो रामसु ग्रीवसन्निधिं इत्युक्त्वा वानराः सर्वे हर्षेणा लिंग्य मारुतिम् १६
केचिच्चुचुर्बुल्लंगूलं न चतुः केचिदुल्लङ्काः हनूमाना समेतास्ते जग्मुः प्रस्रवणं गिरिम् १७ गच्छंतो दद-
शुर्वीरा वनसु ग्रीवरक्षितम् मधुसंज्ञं तदा प्रादुरगद वानरर्षभाः १८ क्षुधिताः स्मो वयं वीरदेत्यनु-
ज्ञां महामते भक्षयामः फलान्यद्यपि वामो मृतवन्मधु १९ संतुष्टाराधवं द्रष्टुं गच्छमो यैव सानुजम् २०
अंगद उवाच हनूमान् कृतकार्यो यं पिबते तत्प्रसादतः जक्षध्वं फलमूलानि त्वरितं हरि सत्तमाः २१
ततः प्रविश्य हरयः पातुमारेभिरेमधु रक्षिणास्ताननादृत्य दधिवक्त्रेण नोदितान् २२ पिबतस्ता-
डयामासु वानरान् वानरर्षभाः ततस्तान्मुष्टिभिः पादैश्चूर्णयित्वा पपुर्मधु २३ श्रीसीतारामायनमः

पूर्वसीतापदोक्तौ पदांतरोच्चारणपर्यंतं क्रियापदसंदेहः स्यादिति पूर्वदृष्टेति उक्तिः १५ १६ केचिच्चुचुर्बुल्लित्यादि हर्षाविष्ट वानरजा-
तिलक्षणम् १७ १८ १९ संतुष्टाः फलभक्षणो न मधुपानेन च २० जक्षध्वं भक्षयंतित्यर्थः २१ दधिवक्त्रो नाम तद्रक्षिणां
मुख्यस्तद्रक्षणाधिकृतः २२ वानरर्षभाः दधिवक्त्रप्रेरिताः पिबतो वानरान् ताडयामासुरित्यन्वयः २३ ७ ७

१३

२४ कुमारैणांगदेन हनुमताचनष्टं नाशितमित्यर्थः २५ दृष्ट्वा आगत इति छेदः २६ नो चेन्मम मधुवनं द्रष्टुं कः समर्थो भवेत् २७ अतिह-
र्षात् बहुमाने स ग्रीवं प्रति राजन्निति वचः २८ अवनीकृता जानकी २९ मम मधुवनं द्रष्टुं न समर्थ इत्यन्वयः ३० भोरक्षिणो वो युष्मा-
कं भयं वानरेभ्यस्ताडनजं मास्तु अतो ममाज्ञया गत्वांगदमुखान् वानरान्भूतयुष्मान् रामस्य ग्रीवावाकारयत इति शेषः इत्युक्तं

ततो दधिमुखः क्रुद्धः स ग्रीवस्य समातुलः जगाम रक्षिभिः सार्द्धं यत्र राजा कपीश्वरः २४ गत्वा तमब्रवीद्दे-
हचिरकालाभिरक्षितं नष्टं मधुवनं ते ह कुमारैणा हनूमता २५ श्रुत्वा दधिमकरवेनोक्तं स ग्रीवो हृष्टमानसः
दृष्ट्वा गतो न संदेहः सीतां पवननंदनः २६ नो चेन्मधुवनं द्रष्टुं समर्थः को भवेन्मम तत्रापि वाक्पुत्रेणाकृतं
कार्यं न संशयः २७ श्रुत्वा स ग्रीववचनं हृष्टो रामस्तमब्रवीत् किमुच्यते त्वया राजन् वचः सीता कथान्वितम्
२८ स ग्रीवस्त्वब्रवीद्वाक्यं देवदृष्ट्वा वनीकृता हनूमत्प्रकरवाः सर्वे प्रविष्टा मधुकाननं २९ भक्षयंति स्म सक-
लं ताडयंति स्म रक्षिणः अकृत्वा देवकार्यं ते द्रष्टुं मधुवनं मम ३० न समर्थः स्ततो देवी दृष्ट्वा सीतेति निश्चितं
रक्षिणो वो भयं मास्तु गत्वा भूतममाज्ञया ३१ वानरान्गदमकरवानानयध्वं ममांतिकं श्रुत्वा स ग्रीववच-
नं गत्वा ते वाक्वेगतः ३२ हनूमत्प्रमुखान् च गच्छिते श्वरशासनात् द्रष्टुमिच्छति स ग्रीवः सरामौ लक्ष्मणा-
न्वितः ३३ युष्मान्तीव हृष्टास्ते त्वरयंति महाबलाः तथेत्येव रमा सा धैर्ययुक्ते वानरोत्तमाः ३४ हनूमतं
पुरस्कृत्य युवराजं तथांगदम् रामस्य ग्रीवयोरग्रे निपेतुर्भविष्यति ३५ हनूमान् राघवं प्राह दृष्ट्वा सीतानि
रामया साक्षांगप्रणिपत्या ग्रे रामं पश्चात्परीश्वरं ३६ कुशलं प्राहराजेन्द्रजानकीत्वांशुचान्विता अशो-
कवनिकामध्ये शिंशुपामूलमाश्रिता ३७ राक्षसीभिः परिवृतानिराहाराकृशा प्रभो हारामरामरा-
मेति शोचंती मलिना वरा ३८

मांतिकं मत्समीपं तानानयध्वं ३१ ३२ ३३ अतीव हृष्टास्ते रामस्य ग्रीवलक्षणाः युष्मान् स्वसमीपागमनाय त्वरयंति ३४ मूसंबंधोत्त-
रं राघवाश्वासनाय पूर्वदृष्ट्वा सीतेत्याहततः क्रमेण रामस्य ग्रीवौ प्रणिपत्य ३५ ३६ जानकीकुशलं प्राहेत्याह शकुचाशोकेन ३७ हा इति
शोकव्यंजनमात्रं ३८

जन्मारभ्यतवकथां ब्रुवतामया सूक्ष्मरूपेण वृक्षशारवांतरस्थित्वाशनैराश्वासितेत्यन्वयः ३९ अत्यर्थविस्तरेण दंडकागमनादिकथां कृतेति शेषः
त्वयिरहिते देशांतरगते सति जानक्या दशाननेन हरणमित्यन्वयः ४० वालिनिबर्हणंतद्वधं कृत्वा यथासूग्रीवेण मैत्रीसफलाकृतेति
शेषः ४१ ४२ ४३ ४४ सः येनोक्तं स इत्यर्थः ४५ ४६ ४७ तेन अंगलीयकलाभेन राघवस्यासः सेवक इत्यतिविश्वस्ताराक्षसीनांतर्ज

एकवेणीमया दृष्टाशनैराश्वासिताशुभा वृक्षशारवांतरस्थित्वा सूक्ष्मरूपेण ते कथाम् ३९ जन्मारभ्यतवात्य
र्थदंडकागमनं तथा दशाननेन हरणं जानक्यारहितेत्ययि ४० सूग्रीवेण यथामैत्रीकृत्वा वालिनिबर्हणाम्
मार्गणार्थं च वैदेह्याः सूग्रीवेण विसर्जिताः ४१ महाबलामहासत्वाहरयोजितकाशिनः गताः सर्वत्र सर्वत्र
तत्रैकोहमिहागतः ४२ अहं सूग्रीवसचिवो दासो हं राघवस्य हि दृष्टाय ज्ञानकीमाग्यात्प्रयासः फलितोद्य
मे ४३ इत्युदीरितमाकर्ण्य सीता विस्फारितेक्षणा केन वाकर्ण्य पीयूषं श्रावितं मेशाभासरं ४४ यदि सत्यं तदा
यातुमदर्शनपथं तु सः ततो हं वानराकारः सूक्ष्मरूपेण जानकीम् ४५ प्रणम्य प्राञ्जलिं कृत्वा दूरादेव स्थितः
प्रभो पृष्टो हं सीतया कस्त्वमित्यादि बहुविस्तरम् ४६ मया सर्वक्रमेणैव विज्ञापितमरिंदम पश्चान्मयार्पितं
देव्यै भवदत्तांगुलीयकम् ४७ तेन मामतिविश्वस्तावचनं चेदमब्रवीत् यथा दृष्टास्मि हनुमन्पीड्यमानादिवा
दिशं ४८ राक्षसीनांतर्जनैस्तत्सर्वकथय राघवे मयोक्तं देविरामोपित्व चिंतापरिनिष्ठितः ४९ परिशोचत्य
होरात्रं त्वद्वर्तनाधिगम्य सः इदानीमेव गत्वा हं स्थितिं रामाय ते ब्रुवे ५० रामः श्रवणमात्रेण सूग्रीवेण सल
क्ष्मणः वानरानीकपैः सार्द्धमागमिष्यति तेति कम् ५१ रावणं सकुलं हत्वानेष्यति त्वां स्वकंपुरं अभिज्ञां देहि मे
देवि यथामां विश्वसे हि भूः ५२ इत्युक्त्वा सा शिरोरत्नचूडापाशो स्थितं प्रियम् दत्वा काकेन यदुत्तं चित्रकूटगि
रौपुरा ५३ नैः पीड्यमानायथा दृष्टास्मितत्सर्वपीडनं राघवे कथय ४८ त्वच्चिंतापरिनिष्ठितः त्वच्चिंतायां स्थितः ४९

त्वद्वर्तनाधिगम्य अहोरात्रं परिशोचति त्वामिति शेषः ५० ५१ विश्वसे त्वत्वं जानकीं हत्वा आगत इति विश्वसे इत्यर्थः ५२ शि
रोरत्नं दत्वा चित्रकूटगिरिस्थं काकवृत्तमप्याह ५३ ७२

ततःसंदेशमाहेतिशेषः तमाहाश्रुपूर्णाक्षीतियचोकिंचिदुरुक्तंदुर्वचोभाषितंतत्रक्षमस्वतदज्ञभावेनाज्ञतयामयाभाषितम् अतो
यथामांरामोस्माददुःखात्तारयेत्तथाकृपान्वितः कुरुदतिलक्षणांब्रूहीत्यन्वयः ५४ ५५ महतादुःखेनावृता आसीदितिशेषः सर्वमे
ववृत्तांतंवदतामयापिसा आशवासिता ५६ प्रियांरावणस्येतिशेषः ५७ उत्प्रास्यउत्पादितवृक्षांकृत्वा ५८ पुनरप्यगमंतत्समीपः

तदप्याहृष्टपूणाक्षीकुशलब्रूहि राघवं लक्ष्मणं ब्रूहि मे किंचिदुरुक्तं भाषितं पुरा ५४ तत्समस्वाज्ञभावेन भा-
षितं कुलनंदन तारयेन्मां यथारामस्तथा कुरु कृपा न्वितः ५५ इत्युक्त्वा रुदती सीता दुःखेन महता हृता मया
प्याश्वसितारामवदता सर्वमेव ते ५६ ततः प्रस्थापितो राम त्वत्समीपमिहागतः तदा गमनवेलायामशोकव-
निकां प्रियां ५७ उत्थात्यराक्षसांस्तत्र बहूहृत्वा क्षणादहम् रावणस्य सक्तं हत्वा रावणेनाभिभाष्य च ५८ लं-
कामशेषतो दग्ध्वा पुनरप्यगमं क्षणात् श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं रामो त्यंतप्रहृष्टधीः ५९ हनूमं स्तेकृतं कार्यं देवै-
रपि स दुष्करम् उपकारेन पश्यामि तव प्रत्यपकारिणः ६० इदानीं ते प्रयच्छामि सर्वस्वं मम मारुते इत्या-
लिंग्य समाकृष्य गातं वानरपुंगवं ६१ सार्द्रनैत्रोरधुश्चेष्टः परां प्रीतिमवाप सः हनूमंतमुवाचे दं राघवो भक्तव-
त्सलः ६२ परिरंभो हि मे लोके दुर्लभः परमात्मनः अतस्त्वं मम भक्तो सि प्रियो सि हरिपुंगव ६३ यत्पादपद्म-
युगलं तुलसीदलाद्यैः संपूज्य विष्णुपदवीमतुलां प्रयांति ते नैव किंपुनरसौ परिरब्धमूर्तीरिमेण वायु-
तनयः कृतपुण्यपुंजः ६४ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे संदरकांडे पंचमः सर्गः समाप्तः ५ संदरकांडे सर्गः
पंचैवाध्यात्मिकशब्दिते प्रोक्तास्त्रीणि शतानि श्लोकास्त्रिभवनपापहराः श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः

मितिशेषः प्रल्लष्टधीः प्रल्लष्टचेताः ५९ प्रत्यपकारिणः मां प्रतिकृतोपकारस्य ६० सर्वस्वआलिंगनं ६१ सः जगत्कर्तृत्वादियर
मैश्वर्यवान् ६२ आलिंगनस्य सर्वस्वत्वमुपपादयन्नाह परिरंभइतियतस्त्वं मम भक्तोसि अतस्त्वयायं लब्धइतिशेषः ६३ कृत-
पुण्यपुंजोवायुतनयः तैर्नैवरामेण परिरब्धमूर्तिरतुलां पदवीं प्रयांतीति किंपुनर्वक्तव्यमितिशेषः ६४ इति श्रीमत्सकलराजविप-
संदरकांडे पंचमः सर्गः ५ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इति श्रीमदध्यात्मरामायणे सुंदरकांडे समाप्तम्.

[OrderDescription]
,CREATED=08.06.20 15:27
,TRANSFERRED=2020/06/08 at 15:33:05
,PAGES=33
,TYPE=STD
,NAME=S0003097
,Book Name=M-2923-SHRIMAD DHYATAM RAMAYAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF

FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF

,